SELECŢIONABILII SE PREGĂTESC

La orizontul acestei toamne primăvăratice se profilează noile jocuri preliminarii la care vor participa fotbaliştii noştri. În campionatul european inter-ţări reprezentativa României va lua startul la 2 noiembrie întîlnind Elveţia la Bucureşti, apoi pe Italia la Neapole, la 26 noiembrie, şi selecţionata Ciprului la 3 decembrie, la Nicosia.

Amintirile preliminariilor campionatului mondial 1966 mai sînt încă vii în memoria noastră şi iată că la o jumătate de an distanţă de ele noi întîlniri de prim rang vin să încerce tăria fotbalului nostru. În trecutul apropiat echipa noastră reprezentativă a întîlnit puternica echipă a Portugaliei, iar acum se va întrece cu formaţia Italiei, remaniată după eşecul din campionatul mondial, dornică de reabilitare la prima ei confruntare oficială.

Adversari puternici obligă întotdeauna la pregătiri minuţioase. Selecţionarea şi antrenamentul lotului nostru reprezentativ au început mai de mult. După primul experiment de la Gera, nesatisfăcător, candidaţii la invidiatul titlu de titular al echipei naţionale au făcut o pregătire de cîteva zile, prilejuită de suspendarea etapei de campionat din 16 octombrie. Astfel, am văzut la lucru atît lotul A, cît şi lotul olimpic, fiecare din ele fiind opuse, pe rînd, cîte o repriză, echipei Petrolul, în antrenament şi ca pentru meciul disputat la Liverpool ; apoi am asistat la o repriză finală între lotul A şi lotul olimpic.

Au fost 45 de minute de joc consumate cu vitalitate, în viteză, de-a lungul cărora majoritatea selecţionabililor s-au comportat apropiat de nivelul posibilităţilor lor cele mai ridicate, o repriză care ne-a amintit de spectaculoasele meciuri de verificări făcute cu ani în urmă de echipele „posibililor" şi „probabililor", în fapt două selecţionate ale candidaţilor la cele 11 posturi din reprezentativa ţării. Temerea care de regulă a dus la abandonarea acestor meciuri, eventualitatea accidentării din cauza unei lupte prea ascuţite pentru obţinerea locului în echipa reprezentativă, s-a dovedit neîntemeiată. Atît „selecţionabilii" cît şi „olimpicii" şi-au disputat repriza în deplină sportivitate, deşi aceia care au învins au fost jucătorii din lotul olimpic : 2—1, prin golurile înscrise de Năsturescu, Frăţilă, pentru lotul A marcînd Stoicescu.

În timpul jocului l-am auzit pe antrenorul Ilie Oană strigînd de pe marginea terenului : „Să ştiţi că nici unul din voi nu va fi titular dacă nu va corespunde în timpul pregătirilor". **Era o aluzie la prima echipă, însă în acelaşi timp şi un adevăr pe care responsabilul reprezentativei A ni l-a confirmat după încheierea antrenamentului.**

Firească că am discutat cu tovarăşul Ilie Oană problemele şi sugestiile publicate de revista noastră în legătură cu echipa reprezentativă. Iată opinia sa :

„Urmărim cu atenţie propunerile şi sugestiile presei noastre sportive în legătură cu echipa reprezentativă şi le apreciem pe acelea constructive, care, spre părerea noastră de rău, sînt prea puţine.

După cum aţi reţinut, noi considerăm selecţionabili pe toţi jucătorii aflaţi în formă. Cele 11 locuri sînt, ca să spun aşa, vacante. Aceasta nu înseamnă însă că nu continuăm să urmărim şi să pregătim o echipă de bază care să sufere puţine modificări. În scopul ca această formaţie să devină sudată şi să aibă o tactică de joc. În această idee, nu am renunţat la Hălmăgeanu, care, refăcut de o lună de zile după lunga absenţă, ar putea să mai dea randament şi de aceea îl mai încercăm, mai ales că şi indisponibilitatea lui Nunweiller III a impus o altă soluţie în antrenament.

Părerea mea este că nu trebuie să formăm o echipă pentru „jocuri acasă" şi altă echipă pentru „jocuri în deplasare", de aceea socot că Dumitriu, *de pildă, jucător talentat care este în vederile noastre, trebuie să mai dovedească în meciurile din campionat şi în acelea internaţionale amicale că joacă în deplasare cu aceeaşi dăruire, consecvenţă şi spirit de luptă ca şi acasă, în meciurile lui bune.*

În privinţa lui Frăţilă, *fotbalist remarcabil în echipa olimpică, preferăm în momentul de faţă jucători cu gabarit mare, avînd în ve-*

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. a 12-a)

Echipele de tineret ale Poloniei şi României aliniate înaintea partidei

DEBUT PROMIŢĂTOR AL ECHIPEI DE TINERET

Comentariul trimisului nostru special
MARIUS POPESCU

Opole, oraş istoric situat în sudul Sileziei, a găzduit duminica trecută întîlnirea internaţională a două formaţii de tipul acelora pe care vestitul Hugo Meisl le numea foarte sugestiv „echipele mînjilor".

Formaţiile de tineret ale Poloniei şi României, prima la a 5-a confruntare internaţională, a doua la un debut aşteptat cu intense şi justificate emoţii, s-au întrecut într-o partidă care a întrunit toate atributele unui reuşit spectacol fotbalistic. Joc modern, rapid, atletic, faze de fotbal autentic, cu evidentă tentă tehnică (datorată în special echipei noastre), o evoluţie de scor palpitantă, cauzată, din nefericire, şi de intervenţiile părtinitorului arbitru polonez Banasiuk — înlocuitorul fortuit al delegatului F.I.F.A. care nu s-a prezentat —, iată elementele care au conferit acestei partide — încheiată la egalitate : 3—3 — o atractivitate deosebită.

La sfîrşitul întîlnirii, antrenorul Drăguşin şi elevii săi erau bucuroşi pentru că echipa s-a MIŞCAT BINE, şi-a impus jocul, a avut iniţiativa majoritatea timpului, construind şi finalizînd într-un procent remarcabil acţiunile sale, dar încercau şi un sentiment de regret pentru victoria scăpată „printre degete", o victorie pe care fotbaliştii noştri, după neta dominare de-a lungul a 3/4 din partidă, o meritau cu prisosinţă.

FILMUL JOCULUI

Partida începe sub semnul dorinţei evidente a gazdelor de a-şi copleşi adversarul, de a-l pune la respect şi eventual de a termina socotelile printr-un K.O. fulgerător. Atacuri în trombă, care se abat ca un val continuu timp de 10—15 minute, supun pe apărătorii noştri la un examen de curaj şi luciditate. Aşadar, emoţii intense din plecare. În min. 4, Szmidt îl depăşeşte pe Velea, scapă singur în careu dar în momentul şutului este contrat de Petrovici, apărut ca din pămînt alături de el şi mingea ieşe în corner. După cîteva minute, este rîndul lui Kot să pătrundă dar Alecu îl deposedează „în extremis". După şocul psihologic din primele minute, iniţiativa trece încet dar sigur de partea echipei noastre, graţie mai ales aportului liniei mediane Dinu-Regep-Strîmbeanu, care controlează mijlocul terenului, „culcă" baloanele şi dirijează bine circulaţia mingii.

Bazîndu-şi jocul exclusiv pe elan şi forţă, atleticii jucători polonezi sînt descumpăniţi de precizia — de multe ori fineţea — acţiunilor fotbaliştilor noştri. Faze remarcabile realizează în această perioadă aripa Regep-Niţă, oprită numai prin faulturi. O menţiune specială pentru minusculul atacant craiovean care driblează tot ce-i iese în cale. O fază unică se petrece în min. 24. La o acţiune a lui Niţă, trei apărători polonezi îl atacă extrem de violent, dîndu-ne impresia că-l vor spulbera. Stupoare însă, din „melée"-ul creat, în care Niţă pur şi simplu nu se mai vedea, cel care a ieşit cu mingea în picior a fost tot el, în vreme ce aprigii săi adversari, „ameţiţi" de două splendide fente consecutive, s-au catapultat cap în cap. A fost un moment care a declanşat aplauze ca în filmele cu Pardaillan.

In continuare, fotbaliştii noştri joacă din ce în ce mai bine şi în min. 33 deschid scorul. O acţiune Strîmbeanu-Regep este excelent finalizată de **Axente**, care lobează portarul „punînd" mingea în „paianjen" : 1—0. Gazdele reacţionează energic, se reped asupra porţii lui Pilca, care apără excepţional un şut în apropiere, dar este surprins, în min 37, de o lovitură „telefonată", de la 20 de metri, a lui **Obrebski: 1—1.** Fără să se lase impresionaţi de acest gol, jucătorii noştri reiau cu calm jocul, atacă variat, şi numai după 4 minute iau din nou conducerea. **Daniel Ene** — cel mai bun om de pe teren — înscrie un gol extraordinar care uluieşte adversari şi spectatori. Preluînd o minge dintr-o aruncare de la margine, Daniel driblează patru adversari şi şutează fulgerător, de la aproximativ 35 m., sub bară : 2—1. Repriza a doua începe cu atacuri insistente ale gazdelor, hotărîte să recupereze cu orice preţ. Din păcate, aceeaşi idee îl animă şi pe conducătorul jocului care închide ochii la „forcingul" rugbistic al jucătorilor polonezi. O neatenţie a lui Birău care-şi lasă nesupravegheat adversarul direct, un volcu al lui Kot la rădăcina barei şi este 2—2. Ne aflăm în min. 58, dar nu trec decît două minute şi o greşeală flagrantă a arbitrului urcă scorul în favoarea gazdelor. **Roter fuge cu mingea în mînă 1—2 metri, şi-o potriveşte pentru şut.** dar este stopat de Alecu prin fault în careu. Ignorînd infracţiunea strigătoare la cer, vizibilă pentru toţi cei 10 000 de spectatori de pe stadionul Odra, conducătorul de joc dictează penalti. Transformă **Leszczynski : 3—2.** Fără să dezarmeze, jucătorii noştri s-au mobilizat admirabil şi au trecut la atac cu 7—8 oameni, jucînd — practic — pînă la sfîrşitul partidei la o poartă. Faultaţi, obstrucţionaţi în repetate rînduri, Axente, Ene, Dinu, Niţă sînt pe punctul de a marca dar fie intervenţiile neregulamentare ale adversarilor, fie cele ale arbitrului Banasiuk opresc înscrierea lui. La o fază de gol iminent (min. 79), Ene, scăpat singur în careu, este „cosit" clar dar arbitrul nu vede... În min. 87 însă, „se arată dreptatea" : impetuosul **Grozea** urmăreşte decisiv o minge şi nu lasă nici o şansă lui Czaja : 3—3. O nouă acţiune a echipei noastre ne prilejuieşte o mare ocazie de a ciştiga partida dar atacanţii români se încurcă reciproc şi ratează.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

Pilca — *a greşit la primul gol dar şi-a revenit pe parcursul jocului dînd încredere apărării : 7 ;* **Birău** — *a comis şi el o greşeală care ne-a costat un gol ; în rest a jucat foarte bine : 7 ;* Petrovici — *a evoluat contradictoriu avînd intervenţii bune dar şi greşeli : 6 ;* Velea — *a jucat bine la interceptie dar şi-a lăsat nepermis de liberă extrema, contribuind la crearea unor momente grele pentru echipa noastră : 5 ;* Anca — *a jucat cu mare ambiţie dar a ratat cîteva acroşaje care puteau să însemne goluri : 5 ;* Alecu — *foarte sigur, a fost cel mai bun om din apărare : 9 ;* Strîmbeanu — *în prima repriză a evoluat bine, în a doua însă a cam „dispărut" din joc : 7 ;* Dinu — *a „văzut" foarte bine jocul, angajîndu-şi cu abilitate partenerii : 8 ;* Ţarălungă — *a jucat doar 10 minute needificatoare ;* Niţă — *cel mai aplaudat jucător român, a evoluat foarte bine în teren ; îi lipseşte însă forţa de încheiere prin gol a spectaculoaselor sale acţiuni : 9 ;* Regep — *inegal, poate infinit mai mult : 8 ;* Grozea — *poate că dacă ar fi fost introdus mai repede, echipa noastră n-ar fi scăpat victoria : 8 ;* Ene — *excelent conducător de joc, a produs o puternică impresie : 10 ;* Axente — *bun, poate însă, sigur, mai mult : 8.*

CONCLUZII

Desigur, ar fi multe de spus şi de scris despre această selecţionată cu o medie de vîrstă de 20 de ani şi 3 luni, alcătuită de antrenorii noştri doar cu 5 săptămîni în urmă. Băieţi talentaţi, inimoşi, doritori să-şi cîştige galoanele consacrării într-o întîlnire internaţională, Ene Daniel, Niţă, Alecu, Dinu, Axente şi ceilalţi au arătat cu această ocazie că fotbalul nostru nu este sărac în cadre de perspectivă a căror valoare, mai devreme sau mai tîrziu, va căpăta creditul cuvenit. Fără intenţia de a conferi acestui meci al tinerilor noştri fotbalişti dimensiuni şi virtuţi exagerate, pretindem totuşi că el reprezintă un prim pas, sănătos, de bun augur pentru echipa noastră de tineret. Important este ca acest pas să fie urmat de un drum ascendent, ca munca cu această echipă de viitor să dea roade.

NOUA PROMOŢIE DE JUNIORI

Interesul stîrnit de cea de-a 14-a întîlnire de fotbal între reprezentativele de juniori ale României şi Poloniei a fost mare pe meleagurile sucevene. S-a înregistrat de altfel un record de spectatori. Era şi firesc, ţinînd cont de faptul că ea constituia prima întîlnire fotbalistică între două reprezentative naţionale, găzduită de oraşul Suceava. Şi, bineînţeles, că se adăuga atractivitatea confruntării, echipa română disputînd primul meci acasă în acest sezon. Întîlnirea oferea totodată un serios prilej de verificare a celei mai tinere echipe din ultimii ani pregătită pentru turneul UEFA.

Echipa noastră a prezentat o formaţie remaniată faţă de ultimele sale evoluţii la turneul internaţional din Bulgaria. Doar cinci jucători (Ionescu, Cojocaru, Nistor, Biliboacă şi Marica) mai erau titulari în noua formaţie. Cum s-a comportat deci noua promoţie ? Cum era şi firesc, sarcina juniorilor noştri într-un meci pe teren propriu consta, în primul rînd, în a da „tonul" jocului, aceasta însemnînd un joc colectiv, de angajare fizică (echipa noastră era mai solidă) care să poată valorifica posibilităţile ofensive ale echipei. Tinerii jucători, deşi în linii generale au respectat bagheta dirijorului, au luat pe parcursul partiturii, prea multe „falseturi". De ce ? Pentru că o bună parte din ei nu posedă încă un temeinic bagaj de cunoştinţe tehnice. Din această cauză ei au scăpat din mînă frînele tactice ale jocului, pe care le-au posedat mai mult din jumătatea meciului.

În prima repriză extremele au fost folosite; Marica, retras, îl lansa cu regularitate pe Manea, iar Nistor părea dornic de luptă. Biliboacă, demarcîndu-se şi driblînd util în perimetrul său de acţiune, constituia un pion avansat. Şi golurile au venit. Primul, foarte spectaculos (de la marginea careului Nistor centrează la semiînălţime şi Biliboacă plonjează, înscriind cu capul) iar secundul (Manea driblează doi apărători şi dintr-un unghi dificil, cu spatele spre poartă, şutează din întoarcere, surprinzînd portarul), demonstrînd că poziţiile de gol nu se caută ci se creează.

În această repriză, în care juniorii noştri au alergat mult, suplinindu-se unii pe alţii, jucînd strîns în apărare, iar jucătorii avansaţi conlucrînd bine, formaţia noastră a avut iniţiativa. În repriza secundă însă, după ce dominarea din primele 20 de minute a creat echipei impresia că meciul este deja cîştigat (între minutele 50 şi 60, după combinaţii reuşite, Nistor, Biliboacă şi Manea au ratat trei mari ocazii de gol), „falseturile" de care vorbeam mai sus au început să distoneze flagrant.

Jocul rigid al celor doi fundaşi centrali le anula posibilităţile de a se dubla unul pe altul. Avînd un insuficient control al balonului cu ambele picioare, Ionescu şi Stoicescu nu se puteau degaja de adversari, fiind nevoiţi uneori să „bubuie" mingea la întîmplare. Fundaşii laterali (în special Cojocaru, care în prima repriză a jucat cu multă decizie), au început să se plaseze greşit, căzînd în cursele întinse de rapidele extreme poloneze. Şi ambele goluri ale oaspeţilor n-au fost rodul unor acţiuni care au făcut mat apărarea noastră, ci consecinţa unor asemenea greşeli, care au oferit mingea adversarilor. Gorgon şi Milczarek nu s-au lăsat invitaţi şi Moldovan a scos de două ori mingea din plasă (la al doilea gol a şi ezitat să iasă în întîmpinarea lui Milczarek). Şi astfel, în 4 minute, rodul altor 60 s-a risipit ca dus de vîntul aspru ce bătea în acea după amiază în Suceava.

În acele minute, întregul mecanism al echipei era dereglat. Jocul lent, lipsit de orizont, al mijlocaşilor Profir şi Roxin (nici intrarea lui Creţu n-a rezolvat nimic), nu impulsiona atacul aşa cum li s-a recomandat înaintea meciului. Ei nu reuşeau nici să-şi deposedeze adversarul în faza constructivă a atacurilor acestuia. Iar Marica, investit drept coordonator, a devenit un anonim, ce pendula între mijlocul terenului şi zona vîrfului de atac, în loc să calmeze şi să ordoneze jocul. Şi după el, au dispărut şi Manea, Biliboacă şi Nistor care, singuri, n-au mai ştiut să creeze situaţii periculoase la poarta adversă.

Şi astfel, în ultimele 20 de minute s-a impus jocul simplu al juniorilor polonezi, bazat pe viteză şi un bun control al balonului, bine orientat în teren de tehnicul mijlocaş Ianik (jucător de categoria A).

Desigur că nu se poate concluziona definitiv asupra potenţialului actualului lot UEFA. Se poate spune însă că evoluţia noii promoţii n-a convins încă. Rezervele echipei, nefolosite în acest meci, ca şi cele neetalate de titulari în teren (de ce oare ?) vor putea înclina balanţa ? Nu trebuie să uităm însă că procesul de pregătire a lotului se află în curs. Credem că partida cu juniorii polonezi a fost utilă, oferind, dincolo de rezultat, o imagine corespunzătoare a stadiului actual de pregătire individuală şi omogenizare a formaţiei. Iar apropiatul meci cu echipa R.D. Germane de la Rm. Vîlcea va putea, desigur, să ofere noi indici. Să sperăm că aceştia vor fi pozitivi.

Paul SLAVESCU